

18. Fáséður fugl og fagur.
2 blöð qto.

~~245~~

Fá sáðun fugl og fagur.

7 hinn 25.
september.

T

Síðastl. hvar st. sá ég fugl einn í gaudi Þingdinds, hallarinnar við Félakleppaveg, og gaudi óg þó Magnúsi Þjórnssyni faglofðingji aðvarð um þetta og var hann, ásamt nokkrum draugjum í Torglaviss ofeltingum á höttumum eftir hömm, en enginn vart hann var, svo ég vissi, fyr en min dógnur síðan var 4. október, þá Ginnar Stefíusson skipstjóri á Deblifossi kringdi til mín og sagði, þá stúlka nokkur í heimili hans hefti fundið Kanarí-fugl í gaudi einum hér nál og, og spurði hann mig, hvað ég heldi háttgjafi þá geroið fuglinn. Og benti hannu á, þá hann steyldi augljósu hann í blánum, og gots í glánu hömmu faglober á undan á því stadi. Skipstjórinn kvaddi vera á förmu til Ammúliu, og vart það á samkannalagi mílunnu okkar, þá ég sendi hannu búið og fór svo með fuglinn sem ég heldi hömmu fyrir bresta.

Þegar hömm var með fuglinn, so' ég, að hér var eldinn Kanarífugl á hada, þótt eldinn vori hann á líti og stóð, heldur einhverja aðra tegund, en ég hafði aldrei séð áður. Vortu mín allir faglofðingar og þeir, en ég vissi bresta, til kvaddis til að Hleða á minn það, hváða fugl þetta var, þ. á. m. Magnús Þjórnsson, Finnur Gudmundsson náttúrufróðingur o. fl. og sögðu þeir, þá fugl þessi vori alþekktur calandris, m. á. ó. í Götterlandum, að vinnu vitkun, en vori þó spakun nýj og andvöldlega saminn.

Latunsto nafnið á fugli þessum er Fringilla spinus, dansto nafnið er Prunio spinus, norsto nafnið síðik, híd dansto, grónsísta og í þýzku Laisig. Hann er 4 1/3 þumbl. í lengd og vengjofan hann er 8 1/2 þumbl. Líti hann er namuort mest á lífo, svo velt sé, en stóruhlögri og fagurri fugl hefti óg namuort séð áður: Höfuðið góruvult, með brúnum holti og górum smá-eitum, háls og keidur gulur, talid lóttgraut, en vengir og stél júst með gulnum, górum og roótum ríndum, fótur brúni og nef stálgrátt.

Hann er svo spakur, þá hann lína horn af fingri manus og svo söngurinn, að hann

Hleða

"Sýngur alla í rof", ein komu útvarpið, ef man sýngur er að ræða, en við fúlls bláa vindróta komu eigi léttu sem best og allra síð, "fætt-musik", frá þjóðsögnum. Vandræði náttúru varð í þeirri fyrstu, þá fimm hand komu með það er komu, líkadi. Þá komu í fúllvöðnum hangarfa á þann með góðu lýtu og einu frá það, er þóvagaþrum er gefid, en best af öllum var þó brúna stakur, og þengur við vög og þeir til vöðrum hjó Gullingi þilippussoni, grasa lóru, en nei er það í ferðum. Kom þá nýmatar beund til sórnunar, en það eru bollar, bestur alls matar fyrir hann, eins og fyrir börn í bollardegi.

af velt
af

Það er annars margt stundaköf og stundid við þetta litla og litfagra hjó. Hann er svo stundur, að hann er þó þótt sófnuð er um 16.7 að 16.elli og sefna til 16.7 að morgni. Þó þýjar, "þess söngur" þá hann og ávoteni. Hann vadar sig stöðugt í dögum hvernun og latur ávallt í sér stöðuga, með einhennilögu lísti, hvernun hann vill fara í það og fá volgt vater til þess að lada sig í. Soo er og, að ómánu eigi er búið að þreifa til í búrinn, stíffa um korn og vater, að hann latur það í sér korn og stílljart svo vel að eigi verður um vilt, hvar hann vill. Þá hann lengi inni einu sínu líti, sýngur hann elti, en komu einhver af þessu líti þessu til hans, þessu hann rætt sína; komu einhver að þessu andi og óþunngur inn mánu á söngum stundun, þessu hann og þessu með allu þessu til hann er farinn, en þó þýjar söngurinn eftir!

Af þessu allu má eigi, að þessu þessu er einhennilögu það á marga bænd og manna-llötu, enda var það sýnilegt í fyrstu, hvernun þessu hann varð þótt að þá búr sitt til að búa í. Hann hefir ávotni lögu verid þessu líti vater og all þessu inni áður. En að hann stöfki geta vaterið allum vado hér í góðum um einu daga stöid, þó þengur, er lítt stílljart lögu. Nu lítt leyti sem og só hann 25. sept., hafði annar þessu séðt sönnu beundar í Vöðrum egi. Hafa sumu getid þessu til, að þessu þessu komu þessu hingad með þessu stílljart, sem þóttu hvar um þetta leyti.